

Lid geworden in januari 1981, vijf maal bestuurslid geweest in de jaren '80 en '90 (voorzitter in 1992/'93), programmacommissaris van onze Discon '89 en middelpunt van nog vele andere door onze club georganiseerde evenementen maken Frits Oostrik de aangewezen figuur om een gesprek mee te hebben over de jaren '80 en '90.

Meteoorinslag

Frits was de laatste van een groep van zes jonge nieuwe leden die in het Rotaryjaar 1980/'81 lid werden.

De gemiddelde leeftijd van deze groep was rond de 40 jaar.

Frits: "De impact van deze groep op de club was als een meteoorinslag. Wij zessen hebben ons snel aangepast, hadden ook al gauw invloedrijke inbreng via allerlei functies: golven rond de meteoorinslag! De club ving deze golven op en veranderde, paste zich weer aan ons aan. Ik vind dat de club deze veranderingen goed heeft verwerkt, dat de club in de jaren '80 tot volwassenheid is gegroeid. De wijze waarop problemen werden opgelost, ingrijpende beslissingen werden genomen, grote en kleine evenementen werden georganiseerd en met succes werden afgerond was indrukwekkend. Het verliep allemaal heel soepeltjes."

Als voorbeelden noemt Frits:

- de omslag van middagclub via middag/avondclub tot avondclub;
- de geboorte van dochterclub Berkel;
- het 40-jarig jubileum;
- vele andere kleinere projecten, zoals het Arcade-project.

Frits: "Als je in oude jaarverslagen leest kom je steeds weer de constatering tegen dat de club moet verjongen. Kennelijk is de angst voor vergrijzing niet nieuw. Het werven en aantrekken van ons groepje van 6 relatief jonge leden was blijkbaar daar een uitvloeisel van. Ik ben van mening dat we gewoon door moeten

gaan met het regelmatig aantrekken van groepjes jonge leden, dan blijft de club evenwichtig van opbouw in alle leeftijdscategorieën" Frits haalt herinneringen op aan enkele oude tot zeer oude leden die op hem en de club een onuitwisbare indruk hebben gemaakt. "Eén naam wil ik hier noemen: Jo Schreuder. Het was een voorrecht hem te hebben gekend!" aldus Frits.

Een man van paradoxen

In het jaar 1992/'93 werd Frits voorzitter. Bij zijn aantreden begon hij met het geven van zijn levensbericht. "Belangrijk om even weer te laten weten wie je bent," meent Frits. Na het gymnasium werd hij opgeleid tot priester. Een jaar voor zijn wijding tot priester stapte hij uit de opleiding om direct daarna als dienstplichtige twee jaar lang 's-konings wapenrok in plaats van een soutane te dragen. Dit was zijn eerste belangrijke (levens-) paradox, hij zou er nog meer tegenkomen.

40 jaar

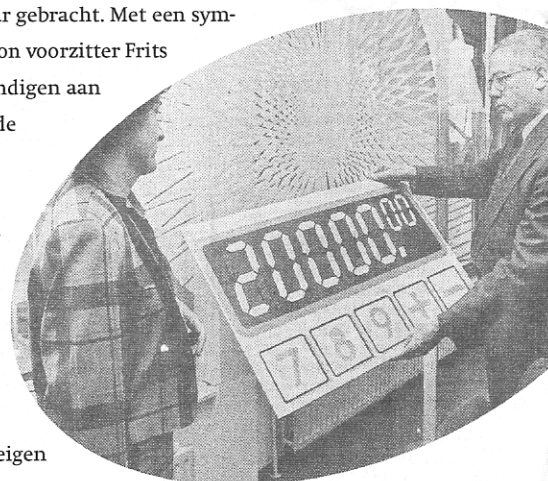
Frits introduceerde als motto voor zijn voorzittersjaar: 40 JAAR en merkte daarover op: "De club wordt dit jaar 40 jaar en is volwassen; 40 jaar is voor velen een belangrijk jaar. Je kunt dan zeggen: ik ben aan de top (optimisten), óf: ik begin aan het einde (pessimisten); Vroeger was de levensverwachting weinig hoger dan 40 jaar, nu mag je bij de club als je 40 bent."

Frits' voorzittersjaar begon feestelijk: de viering van het 40-jarig jubileum op 17 oktober. Er werd een feest georganiseerd en er werd geld ingezameld voor een goed doel. Dit doel was de financiële en publicitaire ondersteuning van de Stichting Vrijwillige Zorg bij Thuissterven. Met steun van de Industriële Kringen van Lochem, Laren, Borculo en Ruurlo en van de Gelderse Onderlinge Verzekeringmaatschappij werd een bedrag van f 20.000,- bij elkaar gebracht. Met een symbolische cheque kon voorzitter Frits dit bedrag overhandigen aan de voorzitter van de Stichting.

Het daaropvolgende feest, georganiseerd door een feestcommissie o.l.v. Aad v.d.

Ende, was uitbundig. Er werd door eigen leden en partners van leden

een toneelstukje opgevoerd waarin kritiek op Rotary niet ontbrak. Onze contactclub uit Lünen bood vaten bier aan en promoveerde Wil Beukers tot Paul Harris Fellow voor zijn verdiensten voor de versteviging van de band tussen Lünen en Barchem.

Op de muziek van de band 'Lekker' o.l.v. Albert van Hoff werd tot diep in de nacht gedanst. "Een mooi feest" aldus Frits.

Afscheid

Na het jubileumfeest moest onze club afscheid nemen van vier leden die onverwacht kort na elkaar overleden. De club is voorzitter Frits nog altijd dankbaar voor de wijze waarop hij in zijn afscheidstoespraken tijdens de uitvaartdiensten van de overledenen zo goed de gevoelens van rouw en verdriet van de clubleden wist te vertolken. Frits karakteriseerde kort de overledenen als volgt:

Engbert Wilmink: rationeel, overtuigend, stimulerend, kunstlievend.

Wil Beukers: hoekig, rechtlijnig, integer.

Jan Stuyt: sober, stijlvol, humoristisch, aimabel.

Frans Vondeling: praatgraag, soms sarcastisch, soms humoristisch, helderdenkend.

Frits: "Ook in mijn voorzittersjaar beleefde ik paradoxen: na het blijde jubileumfeest de droefheid van het in korte tijd – nog geen vier maanden – afscheid moeten nemen van vier goede Rotaryvrienden. Eén dag zal ik nooit vergeten: 30 januari 1993. Het was de dag van de uitvaart van Wil Beukers en tevens de dag waarop contactclub Lünen zijn 25-jarig jubileum vierde. Na de rouwtoespraak voor Wil moest ik direct door naar Lünen waar ik een feestrede voor de jubilerende club moest uitspreken. Uiteraard heb ik die sober van toon gehouden en het Lünens feest was ook zeer ingetogen. Vele Lünenaren waren immers goed bevriend met hun Paul Harris Fellow – Wil Beukers. En toch... grotere tegenstelling op één dag heb ik in mijn leven niet ervaren!"

Ca Ira

Een hoogtepunt van de jaren '80 was ongetwijfeld de door onze club in 1989 georganiseerde Districtsconferentie: de Discon '89. Het was de eerste maal dat Barchem een Discon organiseerde. Thema van de conferentie was 200 jaar Franse Revolutie en hij kreeg als naam: Ca Ira.

Frits was programmacommissaris van het organisatiecomité dat onder leiding stond van Aad v.d. Ende. Frits: "Het programma was een kaleidoscoop van historische, culturele en wetenschappelijke lezingen, exposities, uitbeeldingen en opvoeringen in de diverse lokaliteiten van de Cloese. Het evenement werd een groot succes getuige het grote aantal deelnemers – we moesten aanvragen voor deelname afwijzen wegens gebrek aan plaats! – en de enthousiaste reacties van de bezoekers. De grote betrokkenheid van alle leden van onze club bij deze Discon – iedereen had een functie in de organisatie – heeft een heilzame werking gehad op het zogenaamde "wij-gevoel" in de club. Ook partners en soms kinderen van de leden hadden zich ingezet voor het slagen van deze onderneming. Enkele details:

- Ter voorbereiding bezochten leden van Barchem in de Sinterklaastijd 1988 alle clubs uit het District, nodigden

iedereen uit aan de Discon deel te nemen, gaven aan de hand van een vertoonde video-band informatie en deelden speculaasjes uit die de vorm hadden van het Jacobijnen hoofddekseel (het Disconlogo). De speculaasjes hadden de leden van onze club zelf gebakken onder leiding van een warme bakker.

- Op de conferentiedag werden lezingen gehouden door mevr. dr. M. Kok-Escalle, docente Frankrijkkunde aan de Universiteit van Utrecht en prof. dr. W. Frijhoff, hoogleraar geschiedenis aan de Erasmusuniversiteit in Rotterdam.
- De modevakschool uit Zutphen verzorgde een modeshow van op het Disconthema toepasselijke kleding, die na de show onder leiding van een echte veilingmeester van Christie's werd geveild.
- Verder waren er een concert, een beeldenexpositie in de tuinen van de Cloese, en een 'partner-programma' in de schietkelders van de politieopleidingschool.

Met een diner-dansant werd de conferentie afgesloten. Een elf pagina's lang gedicht van Bouke Jansen beschrijft tot in details de hele conferentiedag.

Laatste paradox

Een onverwacht probleem was de nationaliteit van de vertegenwoordiger van de 'President International' die de conferentie zou toespreken, de heer Colman. Hij was namelijk Zuid-Afrikaan. In die tijd werden, ook in onze regio, anti-apartheids acties gevoerd. De Anti Apartheidsbeweging Nederland dreigde dan ook onze Districtsconferentie te verstoren met protestacties tegen de komst van Colman. Onze club stelde zich op het standpunt dat Colman als vertegenwoordiger van de 'President International' op onze Discon altijd welkom was. Een conflict dreigde, maar na overleg met een wijze oud-gouverneur uit Amsterdam werd een oplossing gevonden, waar onze hele club, ondanks verschillende opvattingen over het hierbij te voeren beleid, zich als een blok achter stelde. "Daarmee toonde Barchem gegroeid te zijn tot een volwassen club met een eigen identiteit," aldus Frits. Ons gesprek eindigt met de constatering van een merkwaardig feit: juist op de Discon '89 met het thema 200 jaar Franse revolutie met zijn leuze 'Vrijheid, Gelijkheid en Broederschap' moest een Zuid Afrikaan uit het land van de Apartheidspolitiek onze 'President International' vertegenwoordigen! Frits: "De laatste paradox van mijn verhaal."

JACK BROEKHUIZEN